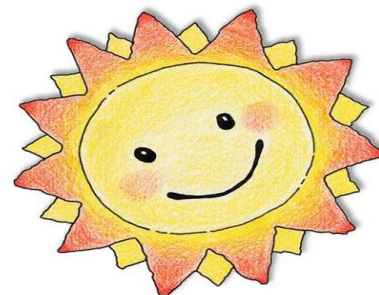

Butlletí informatiu núm. 68, març 2016

MARÇ

**EL SOL DE MARÇ
PORTA REFREDATS.**

Arribats al mes de març, ens arriba també una de les diades més celebrades temps enrere com es la de Sant Josep. Ara però, sigui per la causa que sigui, ha perdut solemnitat i ja no és com abans.

Una altra efemèrides, és el dia dedicat a la dona treballadora.

El dia internacional de les dona treballadora se celebra el 8 de març de cada any i està reconegut per l'Organització de les Nacions Unides (ONU). És un dia aprofitat tradicionalment per reivindicar el feminisme. Aquest dia commemora la lluita de la dona per la seva participació, juntament amb l'home, al camp del treball i a la societat en general.

La instauració d'aquesta data com a Dia Internacional de la Dona és fruit d'un llarg procés. Sovint s'atribueix la celebració de la data a l'incendi ocorregut el 1908 a la fàbrica CottonTextileFactory de Washington. Allà un grup de treballadores va declarar una vaga en protesta per insuportables condicions de treball en que vivien. L'amo no va acceptar la vaga, va tancar les portes de la fàbrica i hi va calar foc. En ella van morir 129 treballadores carbonitzades.

DITES DEL MES DE MARÇ

-L'obligació d'ungovern és lluitar contra la pobresa, no contra els pobres.

-Març ventós i abril plujós, fan ser el pagès orgullós.

-Ni la cara A ni la cara B, el que volem es canviar de disc.

-Les idees estan exemptes d'impostos.

-Contestar injúria amb injúria és rentar el fang amb fang.

-El semblant joïós fa de tot menjar un festí.

-Qui es baralla amb animals, no té pas el seny cabal.

-Qui del ruc d'altre es refia, sovint ha d'anar a peu.

-El joc és altament moral. Serveix per arruïnar als idiotes.

-El millor mètode per complir amb la paraula donada és no donar-la mai.

-Quan l'oreneta no ve pel març, l'hivern és llarg.

-L'absolució del culpable és la condemna del jutge.

-La meva dona discuteix molt amb mi i em falta. Doncs a mi tot el contrari, la meva dona em sobra.

-Pobre és la casa, on les gallines canten i el gall calla.

-Del mal que fan els llops, molt se n'alegren els corbs.

-La joventut vol millor ser estimulada que instruïda.

-La lectura és el viatge dels que no poden agafar el tren.

-Tingues els teus ulls ben oberts abans del matrimoni i mig tancats després d'ell.

-Notícia d'última hora: un policia amb doble personalitat mor en defensa pròpia.

-No cal apressar res, tampoc el progrés.

-Qui viu amb més alleujament no és el que té més, sinó el que administra bé el molt o poc que té.

-Els cabells blancs són un privilegi que s'ha de guanyar, no un caprici de la moda.

-Pensar en coses grans no vol dir pensar molt.

-Somiar és veure la vida d'una altra manera. I és oblidar una mica el que realment és.

-Només és gran en la vida qui sap ser petit.

-Més val un minut de vida franca i sincera que cent anys d'hipocresia.

-La lluna vella de Març, no marxa sense glaç.

-Si camines sol aniràs més ràpid; Si camines acompanyat aniràs més lluny.

-A la terra hi ha prou per a les necessitats de tots, però no tant com per l'avarícia d'alguns.

-M'he creuat amb el veí i no m'ha dit ni bon dia. Ja s'estan notant les retallades en educació.

=====

UNA FAMÍLIA POBRA

En havent passat el sis de gener, aquesta diada en que es tornen realitat les il·lusions que durant tot l'any s'han forjat els infants, se m'acut a la memòria un conte, que deu fer un grapat d'anys, no recordo on vaig llegir.

Era un matrimoni que tenia dos fills, i que eren la seva felicitat. Més al apropar-se aquest any el dia en que els Reis deixen en les llars les joguines somniades pels infants, ells estaven tristos i capficats amb la temença de un gran desengany.

Les seves possibilitats econòmiques, no els permetien el poder satisfer la il·lusió dels seus fills. Eren molt pobres i una recent malaltia del pare, els deixà sense el poc que tenien.

Però, com que la pobresa fa despertar l'enginy, es decidí aquell home a fer alguna cosa per calmar les ànsies dels seus fills.

Buscà per on pogué, unes quantes fustes velles i alguns trossos de cartrons, i ell mateix amb la destresa de que fou capaç, va fer-ne un parell de carretons petits posant-los unes rodes més quadrades que rodones i pintant-los amb virolats colors.

Temorosos esperaven el mati d'aquell dia sis, el despertar dels seus fills, que com molts d'altres, anirien neguitosos a buscar els seus joguets. Pobrissons..., quin desengany.

Gran fou la seva sorpresa, en sentir els crits d'alegria que varen fer aquells dos nens en trobar-se amb els carretons.

No..., no tingueren cap desengany, sinó que varen restar-ne molt contents. Mes tard, quan eren al carrer a jugar amb els seus amics, no s'atrevien els pares a sortir, perquè ja veien als seus fills embadalits amb les joguines dels altres i les seves arraconades.

Però, ¡oh bon Deu, Vos que doneu alegria a qui més la necessita!, quan a la fi es decidiren, no creien el que van veure.

La quitxalla del carrer, havien deixat les joguines més valuoses, i entusiasmats, jugaven amb els dos carretons dels seus fills.

Com podem veure, quatre fustes mal girbades quasi feren un miracle. La voluntat d'un pare per complaure als seus fills, feu que una cosa sens valor material, fos més estimada que una altra de molt preu.

Quina alegria la d'aquells pares al saber als seus fills joiosos i veure'ls gaudir i presumir d'aquells carretons que sense valor eren els més estimats.

Aquell any foren els reis generosos amb tothom.

=====

ELS TRES PINS

Els que hem nascut en aquest bonic raconet del mon, i que tota la vida hem gaudit de la seva bellesa, sempre recordarem aquells tres pins que a la vorera dreta de la carretera des de Cardedeu a Granollers, només sortir del poble ens alegraven la vista per la seva grandària espectacular.

També li deien el pi de les tres branques. Recordo bé el dia que varen caure, el 27 de febrer de 1963.

El va oposar fi a l'existència del pi va ser la instal·lació d'un cable coaxial que li va tallar part de les seves arrels i va provocar que l'arbre perdés la seva estabilitat.

Aquest incident junt amb la nevada de Nadal del 1962 va fer que mica a mica s'anés debilitant i un dia de vent molt fort acompanyat de pluja van caure al bell mig del camí. Recordo també aquells homes que amb unes serres els anaventallant a trossos que carregaven a una camions i se'ls emportaven.

La soca va ser col·locada al parc dels Pinetons, on encara roman avui dia. Un altra tros de l'arbre va ser traslladat a les Escoles Nacionals de can Serra, i posteriorment al Museu Arxiu Tomàs Balvey. Tot i l'abandó actual de la soca, els Tres Pins havia estat un arbre molt emblemàtic per Cardedeu; fins i tot va donar nom a una entitat durant la República: la Societat Els Tres Pins. Aquesta associació va tenir la seu social al cafè Nou i va desaparèixer

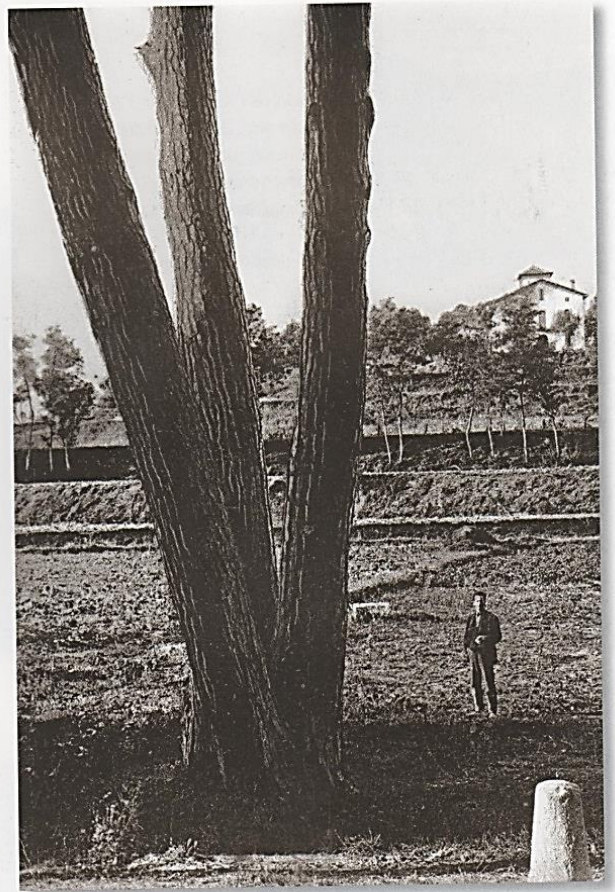
durant la Guerra Civil.

L'indret va ser motiu d'una petita anècdota quan el senyor Tomàs, Balvey, l'any 1898 va demanar a mossèn Jacint Verdaguer que dediqués un poema als Tres Pins de Cardedeu. Mn. Cinto li va respondre que no coneixia cap tradició ni llegenda sobre el pi i que per tant, li seria molt difícil de poder dedicar-li una estrofa.

Durant la guerra civil, van passar-hi moltes coses al voltant d'aquest fabulós arbre, fins hi tot es diu que amb un cotxe requisat a uns senyors estiuejants, portavent gent al peu mateix de la soca per afusellar-los sense pietat con feien aquells bàrbars sense escrúpols.

Per iniciativa del Casal de la Gent Gran, aleshores presidit pel senyor "Pitu" Feliu, es va demanar a l'Ajuntament que permetessin fer alguna cosa per a la conservació d'aquella soca que mica a mica s'anava esmicolant. Ens ho concediren i nosaltres mateixos la vàrem a condicionar una mica, posant una placa treballada per l'Antonio Valls i amb un gravat amb la lletra de la primera estrofa de un poema que l'Esteve Perich va dedicar als Tres pins.

Ara el que convindria es que l'Ajuntament poses cura per conservar no tant sols aquesta soca, sinó tots els monuments que enclavats dintre el recinte del Parc dels Pinetons, donant fe de la vida de un poble que vol ser l'orgull dels pobles del Vallès. També hi ha una altra placa en memòria de Santiago Rossinyol

PRIMERA ESTROFA

DEL POEMA ELS TRES PINS

**Heus ací per encís dels pelegrins,
una cosa que va meravellar,
una soca que ja no arrelarà,
i un record, el que queda dels Tres Pins.**

ELS TRES PINS

Heus ací per encís dels pelegrins.
una cosa que va meravellar,
una soca que ja no arrelarà,
i un record, el que queda dels Tres Pins.

Com muts sentinelles a l'entrada del poble,
s'alçaven Els Tres Pins, d'una mateixa arrel,
i s'alçaven ben junts, com germans de cor noble,
semblant com si diguessin a tots els de cor feble:
-Preneu exemple nostre, tots junts pugem al cel.

I és que de fet semblava, que l'espès ramatge,
volgués allà en l'altura, pujar fins al cel,
potser per a buscar algun altra hostalatge,
que el allunyés d'un món que a estones salvatge,
els havia fet viure moments amargs com fel.

Vosaltres que vau veure matar amb bogeria,
i la sang calenta regà vostres arrels.
Quins temps eren aquells, quins cors plens de malura,
el cor d'aquells botxins, que gallejant bravura,
disparaven l'arma per satisfer uns anhels.

Mes per ventura ja ha passat a l'història,
tota aquella febre de pillatge i de mort.
Vosaltres quedàveu per record i memòria,
d'unes jornades que passaren sense glòria,
puix d'elles en tenim tan sols un trist record.

Quan més formosa era vostra vella estatura,
i a la vista del poble éreu més forts que mai,
vàreu caure vençuts per ires de natura,
tal com l'heroi que mort per la pàtria amb bravura,
sens crits de covardia, ni llençar cap esglai.

Una serra moderna tallà vostres cossos,
i l'espès ramatge, va una destrat tallar,
uns carros s'emportaren el brancall fet a trossos,
després uns camions, els troncs que eren més grossos,
i prop la carretera, la soca va quedar.

Mes no oblidarem gegants de la natura,
sempre hi haurà un racó dins nostres pensaments,
ones recordarà la venerable altura,
que imponent desafiava amb noblesa i mesura,
per anys i per segles, les fúries de tot temps.

Nosaltres que un bon dia, també hem de caure a terra,
no deixarem records per veure els pelegrins,
i tots els arbres, bé del pla o bé de la serra,
per més que resideixin temps de pau o de guerra,
mai seran com vosaltres. Mai no seran Tres Pins!.

ESTEVE PERICH SALA

ALTRES ARBRES MONUMENTALS

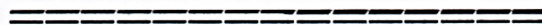

Casal de la gent gran de Cardedeu activitats de gener a juny del 2016

ORGANITZATS PER LA REGIDORIA DE GENT GRAN

TALLERS

ANGLÈS BÀSIC, Dimarts i Divendres matí de 10 a 11 primer Nivell i de 11 a 12 segon Nivell	GRATUIT
GRUP DE VEUS DEL CASAL, Divendres matí de 2/4 de 11 a 12	30 Euros
INICIACIÓ A LA ESCRIPTURA LITERÀRIA - Mínim 12 persones Dilluns matí de 2/4 de 11 a 12	46 Euros
IOGA, Dimarts matí de 10 a 2/4 de 12 i tarda de 2/4 de 5 a les 6 Dijous matí de 10 a 2/4 de 12 Divendres tarda de 2/4 de 5 a les 6	46 Euros
MANUALITATS DE PAPER (Decoupage) Dimarts tarda de 5 a 7 i Dijous matí de 10 a 12	46 Euros
PATCHWORK, Dimecres matí de 10 a 12 i tarda de 4 a 6	46 Euros
PINTURA, Dijous tarda de 5 a 7	46 Euros
TALLER DE LA MEMÒRIA, Dimecres matí de 10 a 2/4 de 12, primer Grup i de 2/4 de 12 a I, segon Grup	46 Euros

ORGANITZATS PER l'Associació de Jubilats de Cardedeu amb la coordinació de la Regidoria de la Gent Gran

TALLERS

BALLS DE SALÓ, Dijous tarda de 6 a 7 a la Sala Sarau	GRATUÏT
CATALÀ, Dijous tarda de 2/4 de 5 a 2/4 de 7	GRATUÏT
CLUB GANXET, Dilluns tarda de 4 a 6	GRATUÏT
CLUB MITJA, Dilluns tarda de 4 a 6 – Mínim 5 persones	GRATUÏT
COSTURA, Dilluns tarda de 4 a 2/4 de 7	GRATUÏT
INTERNET, Dimarts i Dijous tarda de 5 a 7	GRATUÏT
RESTAURACIÓ DE MOBLES, Dimarts tarda de 5 a 7 i Dimecres matí de 10 a 12	GRATUÏT
SOLFEIG, Divendres tarda de 5 a 7	GRATUÏT
TALLER OBERT DE TEATRE-ARTESCENA, Dilluns tarda de 2/4 de 7 a 8	GRATUÏT

SERVEIS

FISIOTERAPEUTA, Dimecres matí de 10 a 1 i Hores Concertades	
PERRUQUERIA-UNISEX, de Dimarts a Divendres matí de 10 a 1 tarda de 4 a 8	
QUIROMASATGE-REFLEXOTERAPIA, Dilluns i Dimecres Tarda de 2/4 de 4 a 7	15 Euros Sessió

ALTRES ACTIVITATS DE LA ASSOCIACIÓ

BALL, Tots els diumenges a la tarda-Estiu al Casal, Hivern a la Textil Rase 4 Euros

SERVEI DE BIBLIOTECA

Billar, Dominó, Cartes, Parxís, Canasta, Escacs, Ping Pong etc.

EXCURSIONS MENSUALS DE UN DIA - SORTIDES DE 6 DIES

LES ACTIVITATS COMENÇARAN EL 11 DE GENER FINS EL 17 DE JUNY

INSCRIPCIONS I INFORMACIÓ: Srta. PILAR 93 871 33 17 – ASSOCIACIÓ 93 846 10 07

Amb el suport de l'Ajuntament de Cardedeu

Ajuntament de Cardedeu